

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ Рівненського обласного
інституту післядипломної
педагогічної освіти

02 грудня 2019 року № 189/1

ОСВІТНЯ ПРОГРАМА

ПІСЛЯДИПЛОМНА ОСВІТА ДЛЯ ОСІБ ІЗ ВИЩОЮ ОСВІТОЮ

(підвищення кваліфікації)

Галузь знань: 01 Освіта/педагогіка

Спеціальність: 013 Початкова освіта, 014 Середня освіта, 015 Професійна освіта

Спеціалізація: вихователі (вихователі гуртожитків, вихователі ЗЗСО, вихователі
ГПД)

Напрямок: розвиток професійних компетентностей

ЛИСТ ПОГОДЖЕННЯ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

Освітню програму розглянуто та схвалено на засіданні кафедри педагогіки, психології та корекційної освіти Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти (протокол № 01 від 19 вересня 2019 р.).

Освітню програму затверджено Вченою радою Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти (протокол № 06 від 17 листопада 2019 р.) та введено в дію наказом ректора № 189/1 від 02 грудня 2019 р.

ПЕРЕДМОВА

Освітню програму розроблено проектною групою Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти згідно з вимогами Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про загальну середню освіту», постанови Кабінету Міністрів України від 21.08.2019 № 800 «Деякі питання підвищення кваліфікації педагогічних і науково-педагогічних працівників», Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 14.12.2016 № 988-р, наказу МОН України від 18.10.2019 № 1310 «Про затвердження Типової програми підвищення кваліфікації педагогічних працівників для роботи в умовах інклюзивного навчання в закладах загальної середньої освіти відповідно до вимог Концепції «Нова українська школа», наказу МОН України від 15.01.2018 № 36 «Про затвердження Типової освітньої програми організації і проведення підвищення кваліфікації педагогічних працівників закладами післядипломної педагогічної освіти», програми «Нова українська школа» у поступі до цінностей», рекомендованої Інститутом проблем виховання НАПН України (протокол № 06 від 02.07.2018), а також рекомендаційного листа МОН України від 28.04.2017 № 1/9-239.

Програма укладена на базі другого рівня вищої освіти (спеціаліст/магістр) та відповідає 8 рівню Національної рамки кваліфікацій.

Розроблено проектною групою у складі:

1. Ковбасюк Т.Л., к.пед.н., завідувач, доцент кафедри педагогіки, психології та корекційної освіти;
2. Тищенко Л.Р., доцент кафедри педагогіки, психології та корекційної освіти.

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1.1. Загальні положення

Освітня програма для підвищення кваліфікації вихователів (вихователів гуртожитків, вихователів ЗЗСО, вихователів ГПД) розроблена на основі сучасної державної освітньої політики, стратегії реформування освіти, а також із врахуванням Концепції Нової української школи, Програми «Нова українська школа» у поступі до цінностей.

Актуальність програми полягає у необхідності підготовки вихователя до реалізації освітньої політики держави шляхом опанування новітніми практиками, виховними технологіями, методиками, формами, методами професійної діяльності на засадах інноваційних освітніх підходів з урахуванням потреб педагогів, освітніх установ, держави та глобалізованого світу.

У Концепції Нової української школи визначено соціальне замовлення: компетенізація освіти шляхом реалізації компетентнісного підходу, орієнтація її на результат у формі розвинутих ключових компетентностей учнів (вихованців), структури їхніх знань, поглядів, ціннісних орієнтирів, успішної самореалізації в професії і житті, формування особистості, патріота, інноватора, здатного конкурувати на ринку праці, розвивати економіку, навчатися неперервно впродовж життя.

У Програмі «Нова українська школа» у поступі до цінностей» наголошено на необхідності розв'язання проблеми захисту дитинства, впровадження в освітній процес нової філософії виховання – соціально-педагогічної підтримки підростаючої особистості як найбільш перспективної щодо нового осмислення ролі педагога в освітньому процесі та його взаємодії з учнями на етичних принципах і моральних імперативах. Основними завданнями соціально-педагогічної підтримки визначено: допомога учням у розвитку ціннісно-орієнтованої активності, подолання труднощів соціальної взаємодії, профілактика ризикованої поведінки, соціальний захист у складних життєвих ситуаціях.

Складність сучасних виховних проблем потребує комплексного підходу у їх розв'язанні та розвитку соціально-педагогічної парадигми виховання. Основою нової парадигми, а відтак і основою виховання виступають особистість дитини, визнання її найвищою цінністю, орієнтація вихователя (педагога) на гуманні, демократичні принципи спільної з дитиною життєдіяльності, отже, генерація стратегії суб'єкт-суб'єктної взаємодії.

Нова парадигма виховання полягає в розумінні дитини як суб'єкта і мети виховання, орієнтує на усвідомлення виховання як соціально-педагогічного явища, на підвищення виховного потенціалу освітнього середовища та проектування цілісного виховного простору. Превентивними заходами у роботі з дітьми визначаються: приділення особливої уваги формуванню ідентичності, основ духовності особистості, культури мислення і культури поведінки, профілактиці шкідливих звичок, ризикованої, девіантної і кримінальної

поведінки, жорстокості і насилля в учнівському середовищі, різних видів залежностей.

Концепція Нової української школи пропонує виховний компонент змісту компетентностей, визначених у Законі України «Про освіту». Закладені основні орієнтири компетентнісного виховання особистості учня можуть творчо наповнюватись конкретним змістом, з урахуванням особливостей функціонування закладу освіти, вікових та індивідуальних можливостей учнів, інших актуальних соціальних викликів.

Переосмислення соціальної і професійної місії педагога (вихователя) Нової української школи, сучасного закладу освіти актуалізує необхідність підготовки фахівців, адаптованих до нинішніх соціокультурних умов, здатних творчо працювати, приймаючи нестандартні рішення в ситуаціях ринкової конкуренції, уникаючи стереотипізації і шаблонів, засвоювати нові професійні ролі і функції, забезпечувати випереджувальність розвитку країни, реалізовувати освітні проекти національного масштабу, витримувати конкуренцію на європейському і світовому ринку освітніх послуг тощо.

1.2. Цільова аудиторія

Вихователі (вихователі гуртожитків, вихователі ЗЗСО, вихователі ГПД) закладів освіти різних типів і форм власності.

1.3. Мета програми

Метою освітньої програми є розвиток та/або удосконалення (модернізація) професійних компетентностей вихователів гуртожитків, вихователів ЗЗСО, вихователів ГПД щодо реалізації завдань державних стандартів освіти, вимог Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» з урахуванням основних напрямів державної політики в галузі освіти, запитів громадянського суспільства, установ і закладів освіти, освітніх потреб споживачів освітніх послуг.

Освітня програма забезпечить наступні результати навчання:

розуміння сучасних тенденцій розвитку освіти;

знання основних закономірностей розвитку і вікових особливостей дітей, зокрема дітей з особливими освітніми потребами;

уміння планувати й організувати позаурочну освітню діяльність з дітьми, підлітками, молоддю в закладах освіти, за місцем проживання;

готовність до конструювання та реалізації сучасних концепцій та програм виховання, організації діяльності органів учнівського самоврядування і шкільних громадських організацій;

здатність до проектування власного професійного розвитку з метою надання якісних освітніх послуг, ефективного виконання посадово-функціональних обов'язків.

1.4. Профілі базових компетентностей вихователя (вихователя гуртожитку, вихователя ЗЗСО, вихователя ГПД)

Головна ідея підвищення кваліфікації вихователів полягає в забезпеченні індивідуально-особистісного та професійно-діяльнісного самовдосконалення слухачів на основі активізації їхньої базової освіти, набутого професійного та життєвого досвіду відповідно до індивідуально-особистих інтересів, соціальних

запитів держави щодо ефективного виконання посадово-функціональних обов'язків.

Профілі базових компетентностей вихователів містять основні індивідуально-особистісні та професійно-діяльнісні якості, необхідні для успішного виконання стратегічної мети та завдань реформування загальної середньої освіти та професійно-технічної:

1.4.1. Інтегральна компетентність. За основу використовується опис відповідного кваліфікаційного рівня Національної рамки кваліфікацій.

Кваліфікаційний рівень 8: Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у певній галузі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Орієнтовний перелік загальних і спеціальних компетентностей.

1.4.2. Загальні компетентності

Освітологічна: здатність інтегрувати знання з сучасної філософії освіти, освітньої політики в цілісну стратегію освітньої діяльності на засадах еколюдиноцентризму, демонструвати відповідні цінності у професійній діяльності.

Нормативно-правова: здатність організовувати власну професійну діяльність на основі нормативно-правових документів, вимог безпеки життєдіяльності, ринку освітніх послуг, автономії закладу/установи/організації освіти й академічної свободи тощо.

1.4.3. Спеціальні (фахові, предметні, посадово-функціональні) компетентності:

професійно-педагогічна компетентність – обізнаність із новітніми науково обґрунтованими відомостями з педагогіки, психології, виховних методик, інноватики для створення освітньо-розвивального та інклюзивного середовища, що сприяє цілісному індивідуально-особистісному становленню дітей шкільного віку та учнівської молоді, здатність до продуктивної професійної діяльності на основі розвиненої педагогічної рефлексії відповідно до провідних ціннісно-світоглядних орієнтацій, вимог педагогічної етики та викликів сучасного закладу освіти;

соціально-громадянська компетентність – розуміння сутності громадянського суспільства, володіння знаннями про права і свободи людини, усвідомлення громадянського обов'язку та почуття власної гідності, вміння визначати проблемні питання у соціокультурній, професійній сферах життєдіяльності людини та віднаходити шляхи їх розв'язання, здатність до ефективно командної роботи, вміння попереджувати та розв'язувати конфлікти, досягаючи компромісів;

комунікативна компетентність – володіння системними знаннями про норми і типи педагогічного спілкування в процесі організації колективної та індивідуальної діяльності, вміння вислуховувати, відстоювати власну позицію, використовуючи різні прийоми розміркувань та аргументації, розвиненість культури професійного спілкування, здатність досягати педагогічних результатів засобами продуктивної комунікативної взаємодії (відповідних

знань, вербальних і невербальних умінь і навичок залежно від комунікативно-діяльнісних ситуацій);

психологічно-фасилітативна компетентність – усвідомлення ціннісної значущості фізичного, психічного і морального здоров'я дитини, здатність сприяти творчому становленню дітей та учнівської молоді та їхній індивідуалізації;

фахова компетентність – знання фахових методик, виховних технологій.

Знання і розуміння	сучасних тенденцій розвитку освіти взагалі, загальної середньої та професійно-технічної зокрема; соціально-правових основ, законодавчих актів у сфері загальної середньої та професійно-технічної освіти з питань виховання; основних механізмів функціонування і реалізації нової компетентнісної парадигми виховання; концепції інклюзивної освіти; академічної доброчесності.
Розвинені вміння	організовувати педагогічну діяльність на компетентнісних засадах (прогнозування, проектування, оцінювання тощо); конструювати та реалізувати сучасні програми виховання із використанням різноманітних методів, форм і технологій; діагностувати освітній процес і складати індивідуальні освітні маршрути для становлення учня як особистості, громадянина, інноватора; організовувати освітньо-розвивальне середовище; проектувати власну програму професійно-особистісного зростання.
Диспозиції (цінності, ставлення)	дитиноцентризм, цінність особистості; готовність до змін, гнучкість, постійний професійний розвиток; відданість ідеї щодо значущої участі в освітньому процесі усіх учнів; просування демократичних цінностей (повага до багатоманітності, право вибору, формування спільноти, полікультурність); рефлексія власної професійної практики.

2. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

2.1. Зміст та обсяг освітньої програми

Зміст освітньої програми враховує особливості професійної діяльності вихователя в умовах реформування освіти, а також перспективи впровадження Нової української школи і визначається: вимогами суспільства знань щодо забезпечення закладів освіти висококваліфікованими фахівцями; основними напрямками державної політики у галузі освіти; Національною рамкою кваліфікації, освітніми стандартами, вимогами до компетентностей педагогічних працівників; запитами замовників освітніх послуг.

2.2. Форма та структура освітньої програми

2.2. Форма та структура освітньої програми

Освітня програма передбачає очну форму навчання.

Очна форма навчання організовується шляхом проведення:

інтерактивних лекцій;

тематичних дискусій;

практичних занять (семінарів, практикумів, тренінгів, майстер-класів тощо);

контрольних заходів (організаційно-настановне заняття, конференція з обміну досвідом).

Обсяг освітньої програми складає 30 годин (1 кредит ЄКТС).

СТРУКТУРА ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

підвищення кваліфікації вихователів (вихователів гуртожитків,

вихователів ЗЗСО, вихователів ГПД)

за напрямом «Розвиток професійних компетентностей»

заочною формою навчання (30 аудиторних годин)

Назви модулів і тем	Форма навчання			Усього
	Лекція, дискусія	Практичне заняття	Контроль	
Модуль 1. Професійний розвиток педагога				
Тема 1. Підвищення професійного рівня та педагогічної майстерності педагогічних працівників	2			2
Тема 2. Налагодження співпраці зі здобувачами освіти, їх батьками, працівниками закладів освіти	2			2

Тема 3. Організація педагогічної діяльності та навчання здобувачів освіти на засадах академічної доброчесності	2			2
Усього годин за модулем	6			6
Модуль 2. Сучасні виклики виховання та його головні засади				
Тема 1. Сучасний зміст і аспекти виховання	2			2
Тема 2. Формування психологічної безпеки в освітньому середовищі Нової української школи	2			2
Тема 3. Попередження булінгу в освітньому просторі та сімейному середовищі		2		2
Тема 4. Педагогічна підтримка підлітків, що постраждали від насильства	2			2
Усього годин за модулем	6	2		8
Модуль 3. Проектування цілісного виховного простору				
Тема 1. Освітнє середовище як чинник розвитку особистості учня в умовах Нової української школи	2			2
Тема 2. Психолого-педагогічна діагностика у роботі вихователя (вихователя гуртожитку, вихователя ЗЗСО, вихователя ГПД)		2		2
Тема 3. Наскрізне виховання цінностей	2			2
Тема 4. Основні форми та прояви порушень поведінки підлітків: превентивні аспекти	2			2
Тема 5. Організація освітнього процесу дітей з особливими освітніми потребами		2		2
Тема 6. Розвиток творчого потенціалу та особистісних можливостей здобувачів освіти		2		2
Усього годин за модулем	6	6		12
Модуль 4. Діагностичний				
Організаційно-настановне заняття			2	2
Конференція з обміну досвідом			2	2
Усього годин за модулем			4	4
Усього	18	8	4	30

3. ЗМІСТ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ

Модуль 1.

Професійний розвиток педагога

Тема 1. Підвищення професійного рівня та педагогічної майстерності педагогічних працівників

Професійна підготовка педагогічних працівників у контексті реформи освіти: сучасні виклики та вимоги. Пріоритетні напрями науково-методичної підтримки в умовах неперервної освіти: розвиток фахових (предметно орієнтованих/базових) компетентностей педагогів; створення інструментального методичного середовища для реалізації системного підходу до провадження освітньої діяльності; налагодження динамічної функціональної взаємодії методичних служб різних рівнів з іншими організаціями.

Особливості професійної діяльності у галузі загальної середньої освіти. Професійні стандарти. Підвищення кваліфікації у системі професійної підготовки педагогічних кадрів. Змістове поле науково-методичної роботи з педагогічними працівниками. Інноваційні форми науково-методичного супроводу. Моделювання роботи школи технологічної майстерності. Авторські творчі продукти (проекти, навчально-, науково-методичні розробки та ін.).

Підготовка та проведення атестації педагогічних працівників: нормативний та науково-методичний аспекти. Сертифікація педагогічних працівників, умови та порядок її проведення. Інструменти сертифікації: незалежне тестування фахових знань та умінь, самооцінювання власної педагогічної майстерності (е-портфоліо), вивчення практичного досвіду роботи учасників сертифікації. Значення атестації та сертифікації для професійного розвитку педагогічних працівників.

Тема 2. Налагодження співпраці зі здобувачами освіти, їх батьками, працівниками закладів освіти

Практична реалізація принципу дитиноцентризму. Становлення педагогіки партнерства. Форми і прийоми налагодження співпраці зі здобувачами освіти на уроці.

Форми та методи залучення батьків до партнерської взаємодії. Інструменти та канали інформування батьків, отримання зворотного зв'язку, створення комфортних умов спілкування.

Взаємодія педагогічних працівників: супервізія та фасилітація процесу обміну досвідом. Вирішення спільних завдань та проблем професійної діяльності педагогічних працівників. Організаційні заходи для налагодження командної роботи у закладі освіти.

Тема 3. Організація педагогічної діяльності та навчання здобувачів освіти на засадах академічної доброчесності

Сутність і фундаментальні цінності академічної доброчесності. Законодавче поле академічної доброчесності. Основні види порушень академічної доброчесності (плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація, списування, обман, хабарництво, необ'єктивне оцінювання). Особливості дотримання академічної доброчесності педагогічними працівниками та здобувачами освіти; види академічної відповідальності педагогічних працівників та здобувачів освіти; права осіб, стосовно яких порушено питання про недотримання ними принципів академічної доброчесності. Кодекс академічної доброчесності школи. Організаційна структура системи забезпечення якості освітньої діяльності та якості освіти, що передбачає дотримання академічної доброчесності працівниками закладів освіти та здобувачами освіти.

Модуль 2.

Сучасні виклики виховання та його головні засади

Тема 1. Сучасний зміст і аспекти виховання

Розвиток освіти і виховання. Узгодження мети, цілей, завдань освіти і виховання в умовах реформування освіти. Нова філософія виховання. Стратегія національно-патріотичного виховання. Виховання громадянина-патріота України.

Сутність виховання. Основна мета, виховні завдання та закономірності та принципи сучасного виховання. Особливості та умови сучасного виховання у ЗЗСО та ЗПТО.

Українська національна система виховання. Вибір змісту виховання та підходи до виховання у ЗЗСО та ЗПТО. Побудова та моделювання процесу виховання. Виховний потенціал особистості. Пошук індикаторів вихованості особистості.

Тема 2. Формування психологічної безпеки в освітньому середовищі Нової української школи

Сутність поняття психологічної безпеки та порівняння його з іншими суміжними поняттями. Виклики та їх прийняття. Різні рівні психологічної безпеки в різних типах освітнього середовища. Критерії психологічно безпечного освітнього середовища в порівнянні з психологічно безпечними сімейними умовами життя дитини. Способи формування психологічної безпеки в освітньому середовищі. «Гаразд»-підхід: дії та настанови. Тригери безпеки. Психологічно безпечне спілкування: структура та алгоритми. Концепція НУШ в контексті психологічної безпеки. Рекомендації для підвищення психологічної безпеки освітнього середовища.

Тема 3. Попередження булінгу в освітньому просторі та сімейному середовищі

Булінг як соціальне явище, як форма негативної взаємодії окремих членів суспільства. Поняття, форми булінгу та особливості явища. Рольова структура булінгу.

Роль педагога у попередженні насильства серед дітей та підлітків. Система психолого-педагогічних дій із протидії булінгу. Діагностичні методики, спрямовані на профілактику проблеми булінгу в учнівському середовищі. Способи допомоги постраждалим дітям.

Методичні поради для педагогічних працівників та батьків у вирішенні проблеми булінгу, насилля та агресії в освітньому просторі та сімейному середовищі.

Тема 4. Педагогічна підтримка підлітків, що постраждали від насильства

Насильство в сім'ї як руйнівне соціальне явище. Причини зростання у дітей асоціальної поведінки. Суспільні інститути (школа, соціальні служби, органи правопорядку та охорони здоров'я, громадськість) – консолідація за вилучення насильства із соціальної практики. Ведуча роль школи у профілактиці насильства. Системний та структурований підхід у підтримці підлітків-жертв насильства.

Модуль 3.

Проектування цілісного виховного простору

Тема 1. Освітнє середовище як чинник розвитку особистості учня в умовах Нової української школи

Поняття та структурні компоненти освітнього середовища. Типи освітніх середовищ за методами та формами взаємодії.

Роль вихователя у формуванні психологічно безпечного середовища. Забезпечення права вибору. Формування спільних цінностей.

Фізичне середовище. Навчальні матеріали та їх організація.

Психологічне середовище. Розвиток відповідальності. Участь вихованців в організації освітнього середовища.

Тема 2. Психолого-педагогічна діагностика у роботі вихователя (вихователя гуртожитку, вихователя ЗЗСО, вихователя ГПД)

Педагогічна діагностика в діяльності вихователя. Направленість психолого-педагогічної діагностики та вивчення індивідуально-психологічних особливостей учнів і соціально-психологічних характеристик учнівського колективу на оптимізацію освітнього процесу. Діагностика результатів виховання. Класифікація методів вивчення особистості та колективу.

Методика вивчення рівня вихованості особистості. Програма вивчення колективу. Доцільність форм і методів, забезпечення послідовності, системності і наступності у вихованні, реальність та узгодженість в проектуванні роботи.

Тема 3. Наскрізне виховання цінностей

Проблема виховання. Вплив якостей молодшої людини на її ціннісно-орієнтаційну спрямованість. Зв'язок між цінностями, ціннісними орієнтаціями, ціннісними установками та ціннісними ставленнями у вихованні особистості.

Виховна складова освітнього процесу. Виховання як наскрізний процес формування і розвитку зростаючої особистості та орієнтації на загальнолюдські цінності. Методи і методика виховання особистості на цінностях (вищі, базові, наскрізні цінності).

Аксіологічний підхід до виховання. Ціннісний потенціал компетентностей. Моделювання програми спільних цінностей. Технології створення цінностей.

Цінності відповідно до Концепції НУШ. Цінності педагогіки партнерства.

Ціннісний потенціал компетентностей.

Тема 4. Основні форми та прояви порушень поведінки підлітків: превентивні аспекти

Соціально-психологічні аспекти розвитку підлітків. Основні вектори психічного розвитку підлітків. Прояви девіантної поведінки у підлітковому віці. Причини та особливості порушення поведінки дітей підліткового віку. Основні мотиви та характеристики порушень поведінки. Особливості прояву та причини агресивної поведінки. Роль сім'ї у формуванні моделі агресивної поведінки дітей.

Негативні поведінкові реакції, їх характеристика і причини виникнення: пасивні і активні реакція протесту, реакція відмови від спілкування; реакція протесту (опозиції), реакція імітації, реакція групування з однолітками, реакція емансипації, реакція втечі з дому та їх види; реакція захоплення, реакція компенсації чи гіперкомпенсації, реакції які обумовлені формуванням сексуальних потягів.

Особистісні переживання підлітків при фрустрації соціальних потреб та проявах авторитарної позиції дорослих. Особливості саморегуляції поведінки та діяльності у підлітковому віці. Афективні реакції поведінки. Самопошкоджуюча поведінка (селфхарм). Профілактика деструктивних проявів поведінки у підлітків. Превентивне виховання для запобігання та подолання відхилень у поведінці підлітків.

Тема 5. Організація освітнього процесу дітей із особливими освітніми потребами

Інклюзивне навчання як комплексний процес забезпечення рівного доступу до якісної освіти дітям з особливими освітніми потребами. Дитина з особливими освітніми потребами – сутність поняття. Класифікація видів порушень за нозологіями. Типологія та види інвалідності. Причини виникнення порушень. Організаційно-методичні засади навчання дітей із особливими освітніми потребами за інклюзивною формою навчання, індивідуальною, дистанційною.

Тема 6. Розвиток творчого потенціалу та особистісних можливостей здобувачів освіти

Концепція НУШ про необхідність пошуку і реалізації творчого потенціалу та креативних можливостей учнів. Сучасні концепції, щодо природного, творчого потенціалу дітей. Можливості та завдання сучасної демократичної школи у реалізації задатків і здібностей учнів. Роль, місце, рівень готовності та компетентності педагогічних працівників, що ведуть пошук і реалізацію творчих можливостей учнів (вихованців).

Методики виявлення обдарованості і креативності у дітей. Тестування, анкетування чи спостереження. Організація роботи з учнями за індивідуальними програмами розвитку. Вимоги до їх складання та реалізації. Організація науково-дослідної роботи з учнями. Застосування набутих учнями знань на практиці. Визначення перспектив розвитку учнів та реалізації їх творчого потенціалу.

Модуль 4. Діагностичний

Організаційно-настановне заняття

Реєстрація слухачів. Організація та проведення вступного інструктажу з охорони праці. Ознайомлення з організацією, змістом та умовами проведення курсів. Надання рекомендацій щодо вибору теми конференції з обміну досвідом.

Конференція з обміну досвідом

Організація обговорення педагогічних інновацій, елементів нових технологій навчання, що сприяють розвитку професійної компетентності вихователів (вихователів гуртожитків, вихователів ЗЗСО, вихователів ГПД).

Рефлексія освітньої програми підвищення кваліфікації вихователів (вихователів гуртожитків, вихователів ЗЗСО, вихователів ГПД).